

store Bevilling af 250,000 Kr., var der ikke fra Kunstnernes Side kommet noget saadant Ønske. Det er senere kommet frem, og Udvalget og Ministeriet ere enige om at imødekomme det. Vi ere gaaede ud fra, at det har Betydning for vore Landsmænd derovre, at den danske Afdeling bliver saa fylldig og præsentabel som mulig; vi nære ogsaa et lille Haab om, at det mulig vil hjælpe enkelte Kunstnere til Af sætning af deres Arbejde. — Forslaget Nr. 256 om en Bevilling paa 4,000 Kr. som første Bidrag af en treaarig Understøttelse til Marinemaler Kocher til Udbannelse i Udlandet som Kobberstikker er kun tiltraadt af et Mindretal. Udvalgets Flertal har ikke ment at kunne tiltræde Forslaget om at uddanne denne Mand til Kobberstikker, da det er begrundet saaledes, at det skulde være for i det hele at holde Liv i Kobberstikkerkunsten her i Landet, som er ved at uddø. Vi have ment, at det vilde medføre en Forpligtelse med Hensyn til Fremtiden til at fortsætte med en Kobberstikker-skole. Det har for os været Grunden til ikke at tiltræde Forslaget. Forslaget Nr. 257 angaar 2,000 Kr. til Udgifter ved Anskaffelsen af en Marmorbuste af Digteren Holstrup til Opstilling i det kongelige Teaters Tilskuerfoyer. Denne Bevilling tiltræder Udvalget med Glæde og udtaler tillige Haabet om, at man sørger for, at det bliver en god Buste, og at man eventuelt lader foretage Konkurrence derom. Jeg maa bede undskyldte, at denne Gennemgang har taget saa lang Tid, som jeg til min Forsærdelse ser. Jeg haaber, at da jeg nu ved første Gennemgang har begrundet de enkelte Punkter nogenlunde omhyggelig, vil jeg senere for mit Bedkommende kunne spare Tinget en Del Tid.

Scharling: Paa Mindretallets Begne vil jeg tillade mig at udtale mig om de Vædringsforslag, hvor dette Mindretal har indtaget en Særstilling. Der er først Vædringsforslag Nr. 125 om et Tillæg til 2 Biskoppers Lønning, som Udvalgets Flertal ikke har villet gaa ind paa under Hensyn til, at der foreligger en Præstelønningslov for Tinget. Mindretallet har for sit Bedkommende ment, at det under alle Omstændigheder maatte siges, at der ikke er Udfigt til, at denne Præstelønningslov vil komme i er iaa nær Fremtid, som det maatte ønskes, for at faa de paagældende Lønninger bragte op til det, som Ministeriet mente, at de passende maa ansættes til. Vi have for vort Bedkommende ment, at der med Hensyn til det foreliggende Lønningsforslag kunde være Grund til at gaa til en Forhøjelse af de

næppe være Grund til ikke at gaa ind paa den foreslaaede Bevilling til Repræsentationsudgifter svarende til, hvad man i sin Tid bevilgede til Aarhus Bispestol, da den var ledig. — Hvad angaar Forslagene Nr. 124 og 125 om et Tilskud til Oprettelsen af to residerende Kapellanier ved de to Skolelærerseminarier, skal jeg bemærke, at Mindretallet for sit Bedkommende ikke har fundet de Omstændigheder, som den ærede Ordfører anførte, tilstrækelige til ikke at gaa ind paa det foreliggende Forslag, som i og for sig forekommer os rigtig og hensigtsmæssigt. Det forekommer os klart, at det vil være af ikke ringe Betydning for de paagældende Menigheder, om det paagældende Kapellani kan besættes paa den Maade, at den paagældende bliver der i længere Tid, i alt Fald i flere Aar, medens der, naar det kun skal besættes som rent personelt Kapellani, er Udfigt til meget hyppigt Personskifte, som næppe vil være i de paagældende Menigheders Interesse. Vi have ikke set nogen Hindring for at gaa ind paa Forslaget i den af den ærede Ordfører fremhævede Omstændighed, at man derved formentlig skulde fastslaa den for Øjeblikket faktisk gældende Ordning, at de to Seminarieforsandere tillige ere Sognepræster. Hvis det Tilfælde skulde indtræde, at der kommer to Seminarieforsandere, som ikke ønske at være Sognepræst, vil Forholdet let kunne ordnes saaledes, at den residerende Kapellan konstitueres i Sognekaldet, indtil en Ordning af disse Forhold kan finde Sted. Vi have derfor ikke kunnet tiltræde Forslagene om at udstemme de Bevillinger, der ere foreslaaede. Skulde Mindretallet have nogen Betænkning ved dem, vil det snarest være, om ikke de foreslaaede Beløb vare for smaa til, at Øjemedet kunde naas. Det er paaregnet, at de paagældende skulde have en Løn af 2,600 Kr., men de skulle selv skaffe Bolig og Befordring. Det er maasse lidt tvivlsomt, om man med en saa knap tilmaalt Lønning kan gøre Regning paa at beholde dem i længere Tid, hvad der netop maa anses for ønskelig. Jeg skal ikke komme ind paa de iaa ofte omtalte Bevillinger til Kapellanhold, til Vinterlærerstolen ved Staby, til den dramatiske Elevskole med videre. Jeg skal derimod med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 131 om „Zoologia Danica“ bemærke, at Mindretallet i Realiteten har været ret enig med Udvalgets Flertal angaaende denne Sag. Ogsaa os er det forekommet, at dette Værk er blevet usorholdsmæssigt dyrt, og det forekommer os at gøre et væsentligt Staar i hele Værkets Betydning, at det under alle Omstændigheder